

SALVE

Paskutinis skambutis, 95-oji laida

Nr. 3 (135) 2019 m. gegužė

Mieli abiturientai,

Išgirskite, kokia drąsa ir tikėjimu į skambučio gaidas atsiliepia Jūsų dvasia, pajuskite, kokie stiprūs ir orūs užaugote!

Paskutinio skambučio aidėjimas skelbia: visa, kam ruošėtės, įveikiama; visa, ko trokštate, pasiekiama; visa, ko esate verti, Jūsų laukia!

Tvirtų sparnų ir laimingo skrydžio!

Direktorė Irma Kačinauskienė

95-oji laida – 108 abiturientai

2019 metais „Žiburio“ gimnaziją baigia 95-oji laida – 108 abiturientai. Šiais metais privalomąjį lietuvių kalbos ir literatūros VBE pasirinko 95 abiturientai, 13 – mokyklinį brandos egzaminą.

Populiariausi anglų kalbos (94 abiturientai), matematikos (84 abiturientai), istorijos (50 abiturientų), biologijos (30 abiturientų) brandos egzaminai.

Iš viso abiturientai pasirinko laikyti 437 brandos egzaminus. Šiemet abiturientai daugiausiai rinkosi laikyti keturis (39%) ir penkis egzaminus (28%). Dalies abiturientų neišgąsdino šeši VBE (po 6%).

Labiausiai šiemet įvairiuose konkursuose ir olimpiadose sekėsi Mantui Bublui, Milvydai Kutuliui, Godai Lukoševičiūtei, Danieliui Matukaičiui, Eglei Zujūtei. Gimnaziją garsina ir kiti abiturientai, laimėję prizines vietas olimpiadose ar konkursuose: Saulė Kulvinskaitė, Simona Liaukutė, Erika Liniauskaitė, Sartinas Rūgys, Ugnė Salčiūtė, Tautvydas Kelpša, Eglė Zujūtė.

Gegužės 24 d. pirmą kartą 20 abiturientų bus įteikti VGTU klasės baigimo pažymėjimai, liudijantys apie universitete įgytas žinias.

Džiaugiamės ir didžiuojamės!

Daiva Sabanskienė, direktorės pavaduotoja ugdymui

Abiturientų klasių vadovės

Užversdami jausmingą ir pabraukytą mokyklinio gyvenimo puslapį, išlikite gerais ir dorais, savo gyvenimo vertybes branginančiais žmonėmis. Gimnazija Jums davė vertybes, išsilavinimą, draugų. Nebijokite kopti į savo gyvenimo kalnus: nuo jų atsivers pasaulio įvairovė ir grožis. Būkite laimingi.

Levutė Karčiauskienė

Linkiu Jums didelių atradimų ir mažyčių kasdieninių džiaugsmų, nes svarbi kiekviena akimirka. Didelių svajonių ir mažų stebuklų, nes maži dalykai duoda pradžią dideliems. Sėkmės ir trupučių nerimo, kad niekada nesustotumėt ieškoje. Daug draugų ir šiek tiek priešų, nes ir jie reikalingi, kad tobulėtumėte. Mieli auklėtiniai, Gyvenkite taip, kad gyvenimas JUSŲ niekada nepaliktų po pamokų.

Virginija Šiugždinienė

Visiems abiturientams linkiu rasti savo vietą po saule ir savo žmones, mylėti ir būti mylimiems, turėti svajonę ir žinoti, kad ji būtina išsipildys, būti drąsiems, ryžtingai siekti tikslo, džiaugtis gyvenimu ir džiuginti savo artimuosius... Ir, žinoma, linkiu sėkmės per egzaminus, o kad ji lydėtų, negaudykite varnų ir nevoliokit durniaus...

Rūta Pūrienė

Linkiu visiems abiturientams, kad jų troškimai išsiau gintų sparnus, o svajonės būtų išsipildytų. Kad nebijotų tarti meilės, tiesos ir dėkingumo žodžių, kad nelaikytų jų užgniauzę širdyje. Sveikindama su didelės atsakomybės ir apsisprendimo pradžia, linkiu pagal galimybes rinktis studijas, o ne žavėjimąsi lengvu trumpalaikiu uždarbiu kur nors svetur. Jūs reikalingi čia – Lietuvoje. Ir dar: visada sugrįžkite prie savo šaknų, savo namų, artimųjų, nes tai suteikia jėgų ateičiai.

Aušra Menkevičienė

Pokalbis apie mokyklą ir gyvenimą

Mūsų brangiausieji ir mylimiausieji auklėtojai, ką mes be Jūsų darytume? Nuo pirmų dienų „Žibury“ mus guodėte, rūpinotės, mokėte. Šiandien pakalbėkim apie Jūsų abiturientus.

Šiandien kalbamės su abiturientų klasių vadovėmis apie tai, kuo išsiskiria jų klasė, kokie ryškiausi prisiminimai, kaip pasikeitė jų auklėtiniai per ketverius metus. Taip pat paprašėme vienu sakiniu apibūdinti savo klasę.

Lėvutė Karčiauskienė. Manau, kad mano klasė skiriasi nuo kitų pirmiausia siekimu nuosirdumo ir tikrumo. Daliai jų labai svarbu burti klasę, ieškoti bendrų vėiklų, daliai – stebėti įvykius iš šalies... Bet visi – ieškantys savo kelio ir savęs, svajojantys ir tikintys ateitimi.

Nepamiršiu mokslo metų pabaigos pyragu, o ryškiausiai prisimenu filmuko apie klasę kūrimą: žiema, stiprus vėjas, riedlentė, paspirtukai, mano automobilis, pilnas vaikų, ir krūtinėje besidaužanti širdis – kad tik viskas gerai baigtųsi... Ir vaikai buvo teisūs – viskas baigėsi laimingai ir ne tik sukūrė filmuką, bet ir patyrė įvairių emocijų.

Labai svarbus jauno žmogaus gyvenime šis ketverių metų laikas. Pirmiausia visi užaugo: matau jaunus žmones, pasirošiusius išeiti į gyvenimą. Jau nebesižvalgančius atgal kaip pirmoje klasėje, bet ramiai žiūrincius į ateitį.

Tolerantiški, mokantys klausyti ir išgirsti, turintys gyvenimo tikslus.

Virginija Štugzdiniėnė. Mano klasė ne tik skiriasi nuo kitų klasių, bet ir vienas nuo kito. Jie visokie: linksmi, atsakingi, rūpestingi bei susimąstę, vėjavaiški ir išsiblaškę, ieškantys, ramiai stebintys, santūrus ir nerimstantys... Bet juos sieja, tai kad jie yra VISI mano mylimi auklėtiniai.

Niekada nepamiršiu tų akimirų, kaip jie visi susibūrė užklupdavo mane su gražiausia gėlių puokšte ir padarydavo džiugią staigmeną švenčių progomis. Noriu jums už tai padėkoti.

Palyginti juos dabar ir kokie buvo prieš ketverius metus, jie pasikeitė: tapo labiau pasitikintys savimi, savarankiškesni, siekiantys savo tikslų, bet svarbiausia išliko tokie pat draugiški ir mieli kaip ir pirmais metais.

Vieningi, turintys daug ekspresijos, kūrybingi.

Rūta Pūrienė. IVc ypatinga tuo, kad visi 27 yra mano auklėtiniai: žmonės, kurie man rūpi, prie kurių prisirišau, jie mano nuolatinio rūpesčio ir galvaspio objektas, juos ketverius metus persekiojau – kodėl nebuvai pamokoj, o kodėl be uniformos... Su jais juokiausiu, juos bariau ir gyriau, nes tai mano auklėtiniai...

Negaliu išskirti kažkokio vieno momento, nes tie ketveri metai lyg dėlionė, kurią dėliojam drauge iš pačių įvairiausių spalvų, jausmų, patirčių. Ir viskas buvo svarbu – ir atviri pokalbiai, ir ekskursijos ar kepant dešrelės panemunėj atsiveriantys nežinomi vieno ar kito broožai, nusivylimas, kad apgavo, ir supratimas, kad galima pasitikėti...

Kažkodėl labai įstrigo atmintin pirmasis rugsėjis gimnazijoje – nedrausis žvilgsniai, nepatiklios ir klausiančios akys... ir Šimtadienio scenoje besisukantys linksmi ir gražūs abiturientai, jauni žmonės, jau visai nepanašūs į tuos pasimetusių pirmokus...

Savarankiški, gražūs, drąsūs.

Aušra Menkevičienė. Ši auklėtinų laida man ypatinga. Daugelio jų auklėtoja esu nuo 5-os klasės su trumpuote pertrauka, kai jie dar mokėsi, o aš dirbau „Revuonos“ pagrindinėje mokykloje. Gražiai sutarėm ir su auklėtiniais, ir su jų tėveliais. Kokie padaužos ar neklaužados bebūti, bet šie abiturientai visada buvo ir yra nuosirdūs, nenešiojantys akmens užantyje, neįžeidūs, nelaukiantys pykčio. Jie tiesiog yra paprasti, laimingi, kartais gal per daug nerūpestingi, jauni, gražūs žmonės.

Daug yra gražių nutikimų ir prisiminimų. Ypač iš tų metų, kai jie mokėsi žemesnėse klasėse. Buvo sumąstę pamokų metu išeiti į miesto parką prie tvenkinio lesinti antyčių... Tuo momentu buvo ir pykčių, ir pasiaiškinimų rašymo, bet dabar, prisiminus jų nekaltus veidelius ir paskaičius jų rašytus paaiškinimus, širdyje – šiluma, o veide – šypsena.

Suaugo, subrendo kaip asmenybės. Patyrė įvairių patirčių: ir meilės, ir nusivylimo. Manau, dabar jau supranta, kad mokykla buvo visa ko pradžia, kad vertėjo mokytis, stengtis kuo daugiau pažinti, sužinoti. Manau, jie žino, kad mokykloje buvo, yra ir bus laukiami, mylimi. Džiaugsiuosiu, jeigu išeis iš mokyklos žinodami, kad žinios, gebėjimai – svarbu, bet dar svarbiau branginti šalia esančius žmones.

Nuosirdūs, paprasti, draugiški, tolerantiški, kai kurie filosofai, jauni, gražūs, laimingi žmonės.

Kristijonas Raibužis

Šokančios ir šokius kuriančios abiturientės

Sportas bei šokiai ne tik hobsis, smagi laiko praleidimo forma, bet ir gyvenimo būdas. 95-osios laidos abiturientai savo šokiais kiekvienam mokyklos renginiui suteikdavo ryškesnį spalvų. Jų šokiai nuosirdūs ir temperamentingi. Visi prisimename ekspresyvius Šimtadienio šokius, kitus renginius. Todėl kalbiname abiturientes, mėgusias šokti ir, reikalaujant, net kūrusias šokius.

Kada ir kur pradėjai šokti?

Paulina. Šokti pradėjau 3 klasėje Prienų šokių kolektyve „Solo“. Šokau 9 metus Prienų kolektyve, taip lankiau pamokas ir treniravausi Kauno šokio studijoje „Me gusta“.

Ugnė. Lankiau šokių būrelį vaikystėje, bet po metų mečiau. Šokti vėl pradėjau tik gimnazijoje. Visada turėjau draugių šokėjų, todėl, kai ruošdavom pasirodymus mokykloje, sulaukdavau daug palaikymo ir patarimų.

Kornelija. Pradėjau šokti būdama 3-oje klasėje Prienų KC šokių būrelyje. Lankiau pamokas maždaug 4 metus, kartais mokydavau ir pati, nors šokių mokymai mečiau dar pagrindinėje mokykloje. Atėjus į gimnaziją, dažnai teko prisiminti šokius ir kurti pasirodymus.

Vaida. Pradėjau šokti nuo pirmos klasės kultūros namuose „Solo“ šokių būrelyje. Taip pat lankiau šokių pamokas pas Iloną, kuriai esu labai dėkinga!

Ar buvo sunku sukurti šokius?

Paulina. Žinoma, kartais būdavo sunku sugalvoti naują šokį ar šokio idėją, kuria galėtume nustebinti žiūrovus, bet stengdavomės nenuleisti rankų ir sugalvoti kažką naujo bei įdomaus, kas sužavėtų kitus.

Kornelija. Šokį sugalvoti dažniausiai nėra sunku, nes dirbame komandoje, kur visi visada turi įvairių idėjų.

Vaida. Buvo ir sunku, bet ir linksma kurti, nes sukūrus gerą šokį džiaugdavau, kad taip gerai pavyko.

Ar manai, kad šokių pasirodymai pagyvindavo mokyklos renginius?

Paulina. Taip, šokiai tikrai pajavairindavo mokyklos renginius, suteikdavo jiems daugiau linksnumo bei išskirtinumo.

Ugnė. Mano nuomone, šokiai tikrai pagyva visus mokyklos renginius tiek šokantiems, tiek žiūrintiems. Tai labai linksma ir gražu.

Kornelija. Manau, kad jie tikrai pagyvina mokyklos renginius, nes šokiai gali atspindėti įvairias nuotaikas, gali ir pralinksminti, ir sujaudinti, todėl šokiai įvairiuose mokyklos renginiuose yra svarbūs.

Gerda Minajevaitė

Abiturientai - aktyvūs GMS nariai

Aktyviai GMS veikloje dalyvavę abiturientai: Goda Lukoševičiūtė, buvusi GMS prezidentė, Vaida Gusaitė, Paulina Kavaliauskaitė, Kornelija Bilskytė, Mantas Bublys, Paulina Ignatavičiūtė, Miglė Buzaitė, Ugnė Šalčiūtė, Miglė Stankevičiūtė, Remigija Belevičiūtė. GMS koordinatore Živilė Jurkšienė ir direktorės pavaduotoja udimui Lina Malinauskienė.

Liekančiųjų mokytiis gimnazijoje įžvalgos

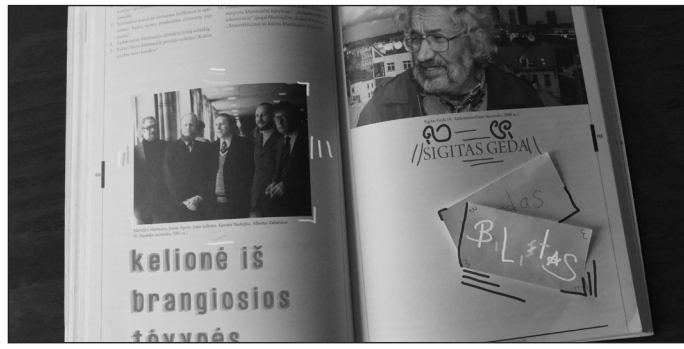
Metų praradimas – tujos.

Jei abiturientai per laisvas pamokas nesirenka mokykloje, tai kur jie?

Metų atradimas – rūkstantys automobiliai.

Metų pasirinkimas – renkuosi laikyti įskaitą ir kelionę į koncertą.

Įšlaikyti egzaminą jo nelaikant? Taip dalis laikė anglų kalbos kalbėjimo dalį.

(Atkelta iš 3 psl.) **Ugnė Šalčiūtė.** Maketuodama mokyklos laikraštį įgavau ne tik įgūdžių, kaip dirbti su tam tikromis programomis, bet ir išmokau dirbti greitai bei geriau planuoti savo laiką. Maketuotojų darbas gana sunkus ir turi būti padarytas labai greitai. Iš pradžių chaosas labai nervino, bet dabar jis man yra žavus. Gauta patirtis tikrai pravers ateityje, nes pasirinkau gana chaotišką karjerą, todėl šie įgūdžiai bus ypač svarbūs.

Emilija Damukaitytė. Iš tikrųjų įgavau nemažai patirties. Fotografuojant ne tik žinias pagilinau, tai labai pravertė bendraujant su žmonėmis, atsirado supratimas, kaip ir ką reikia padaryti, kad „išlaužtum“ norimą kadrą. Manau, bet kokios žinios ateityje pravers.

Paulina Ignatavičiūtė. Darbavusi gana trumpai, teko maketuoti kelis laikraščius: išmokau naudotis maketavimo programa, o ateities su tokia patirtimi neplanuoju sieti. Bet vis tiek džiaugiuosi suteikta galimybe prisidėti prie mokyklos laikraščio leidimo ir gerai praleisto laiko.

Eglė Zujūtė. Turėjau galimybę išmokti rašyti įvairius straipsnius, įveikti savo baimes ir išdrąsėti. Prie to labai prisidėjo ir mūsų gimnazijos organizuojama respublikinė konferencija „Mokyklos laikraštis rašo“. Joje aš gavau galimybę pabendrauti su žymiais žurnalais ir išgirsti jų patarimus apie straipsnių bei interviu rašymą. Ne kartą teko stresuoti dėl to, kad nespėjau parašyti straipsnio ar interviu aišku, nes reikėjo padaryti daug namų darbų ir pasiruošti begalei kontrolinių darbų. Todėl galiu sakyti, kad ruošdama straipsnius mokyklos laikraščiu aš išmokau kruopščiau planuoti savo laiką. Labai džiaugiuosi, kad nuo pat pirmos gimnazijos klasės susidomėjau šio būrelio veikla, nes įgautos patirtys yra neįkainojamos. Jos tikrai pravers ateityje. Ir kai reikės

Aštuoni patarimai abiturientui

1. Likusią lipnią juostelę panaudok seniems sąsiuviniams suklijuoti, galbūt ten rasi naudingos informacijos egzaminui.
2. Apraudok nupjautas tujas, jos nebus paslėptos ateities kartų nuodėmių.
3. Neiškeisk pasiruošimo egzaminams į darbą, antraip gali tecti tame darbe pasilikti ilgai nei planavai.
4. Rinkis stoti į mažiau universitetų nei rinkaisi egzaminų.
5. Egzamino metu nesukčiauk, nerizikuok savo ateitimi.
6. Jokiu būdu nepramiegok egzaminų!
7. Nepamiršk paskutinį kartą pasėdėti jau atnaujintoje turkiškoje kebabinėje, prisimink visas laisvas pertraukas, kurias praleidai čia su draugais
8. Atsisveikindamas su mokytojais palinkėk kantrybės su ateities kartomis.

planuoti savo laiką, ir kai studijų metu teks rašyti kokių nors tiriamuosius darbus, ir dar daug kur kitur. Visos patirtys yra svarbios ir naudingos.

Gerda Marcinkevičiūtė. Rašymas laikraštįje „Salve“ man nebuvo darbas. Man tai reiškė daug daugiau. Patirties įgavimą, komunikavimą su kitais, kas žadino mano aistrą. Tai, be abejo, ir smagu, nors pirmais gimnazijos metais jaučiausi nejaukiai ir nedrąsiai, nes buvau naujokė. Tačiau vien mintis, kad turiu galimybę reikšti savo mintis, iš kurių galbūt išeis visai neblogas straipsniukas, kurstė many ugnį, o jauduliukas dar labiau skatino nemesti šios veiklos.

Dija Revinskaitė

Prienų „Žiburio“ gimnazijos laikraštis
Adresas: J.Basanavičiaus g. 1, 4340 Prienai.
Tel.: (8~319) 52430.
El. paštas: salveziburys@gmail.com
www: http://ziburys.prienai.lm.lt
 Nr. 3 (135) 2019 m. gegužė

Laikraštį parengė Gerda Minajevaitė, Kristijonas Rai-
 bužis, Deimantė Stanevičiūtė, Noja Petkevičiūtė, Lukas
 Barkauskas, Dija Revinskaitė, Ariana Žilionytė, Gabija
 Barštytė, Kamilė Pilipavičiūtė.
Maketavo Ugnė Šalčiūtė, Miglė Damynaitė.
Konsultavo Levutė Karčiauskienė.